

opholdstilladelse efter reglerne i udlændingelovens §§ 7 og 8, medmindre særlige grunde taler derimod.

Efter den foreslåede bestemmelse er formodningen således for, at en udlænding, der er meddelt indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter udlændingelovens §§ 25 a og 25 b, kan meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 og 8. For denne gruppe udlændinge indebærer forslaget ingen indholdsmæssige ændringer i forhold til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 10, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 4, svarer indholdsmæssigt til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 10, stk. 2, 2. pkt.

Der skal efter de foreslåede bestemmelser i § 10, stk. 2-4 – som efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 10, stk. 1 – ved afgørelsen af, hvorvidt der skal gives opholdstilladelse, tages højde for, om sådanne særlige forhold gør sig gældende, at der alligevel skal gives opholdstilladelse. Der kan i den forbindelse henvises til de særlige forhold, der er opregnet i udlændingelovens § 26, stk. 1.

Der skal således foretages en afvejning mellem de i bestemmelsen nævnte forhold, som taler imod opholdstilladelse, og de grunde, som taler for, at ansøgningen om opholdstilladelse imødekommes.

For så vidt angår udlændinge, som isoleret set er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1 (udlændinge, der risikerer forfølgelse af de i flygtningekonventionen nævnte grunde), bemærkes, at afvejningen skal foretages i overensstemmelse med flygtningekonventionen.

Efter flygtningekonventionens artikel 33, stk. 2, kan en flygtning, der er omfattet af konventionen, udsendes til hjemlandet, hvis den pågældende med rimelig grund må anses for en fare for det lands sikkerhed, i hvilket han befinder sig, eller som efter en endelig dom for en særlig farlig forbrydelse må betragtes som en fare for samfundet i det pågældende land.

Det må antages, at udlændinge, der isoleret set er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1, på den baggrund – ud over de i den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 1, nævnte tilfælde – kan nægtes opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 2, hvis den pågældende efter endelig dom for en særlig farlig forbrydelse må betragtes som en fare for samfundet, jf. flygtningekonventionens artikel 33, stk. 2. En udlænding, der isoleret set er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1, vil således – ud over de i den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 1, nævnte tilfælde – alene kunne udelukkes fra opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 2, nr. 1, da det efter flygtningekonventionen er en betingelse, at udlæn-

dingen skal være dømt for den pågældende forbrydelse.

Det skal herudover – når der er tale om udlændinge, der isoleret set er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1 – indgå i vurderingen, om forbrydelsen er særlig farlig, og om udlændingen af den grund må betragtes som en fare for samfundet.

En udlænding, der isoleret set er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1, men som har indrejseforbud, kan endvidere kun udelukkes fra asyl efter den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 3, 1. pkt., hvis den pågældende må anses for en fare for landets sikkerhed, eller er dømt for en særlig farlig forbrydelse og således må betragtes som en fare for samfundet, jf. flygtningekonventionens artikel 33, stk. 2.

Afgørelse om afslag på ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 6, herunder som følge af udlændingelovens udelukkelsesgrunde, træffes af statsamtet med mulighed for påklage til Udlændingestyrelsen, jf. § 20, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 761 af 22. august 1994 med senere ændringer om ophold i Danmark for udlændinge, der er omfattet af Det Europæiske Fællesskabs regler eller aftale om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, jf. udlændingelovens § 46 c.

Afgørelse om afslag på ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8, herunder som følge af udlændingelovens udelukkelsesgrunde, træffes af Udlændingestyrelsen og indbringes for Flygtningenævnet, jf. udlændingelovens § 53 a, stk. 1, nr. 1.

Afgørelse om afslag på ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, herunder som følge af udlændingelovens udelukkelsesgrunde, træffes af Udlændingestyrelsen og kan påklages til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration, jf. udlændingelovens § 46, stk. 1 og 2.

Til nr. 2

Den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 2, nr. 1, svarer indholdsmæssigt til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 19, stk. 2, hvorefter såvel en tidsbegrænset som en tidsubegrænset opholdstilladelse altid kan inddrages, når udlændingen har opnået opholdstilladelsen ved svig.

Det foreslås i § 19, stk. 2, nr. 2, at en tidsbegrænset eller tidsubegrænset opholdstilladelse altid kan inddrages, når der foreligger oplysninger om forhold, som efter reglerne i § 10, stk. 1, ville udelukke udlændingen fra opholdstilladelse.

Den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 2, nr. 2, indebærer således, at såvel en tidsbegrænset som en